

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: GUd vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed

Citation: Kingo, Thomas: "GUd vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid61520.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Fierde Kong Davids Poenitendse Psalme.

1.

Gud vær mig naadig, og tilgiv min Synd saa leed,
For din Miskundheds skyld, ey for min Værdighed,
For din Barmhiertighed, som saa utallig er,
Reent udslæt
Hver Synde-plæt
Som jeg i Kiødet bær.

2.

Toe mig og vask mig vel og meget af min Synd,
(Jeg ved at i mit Kiød er Syndsens Arpe-dynd,)
Prøv her din Farve-kunst! og gjør min Kiortel hvid
Skiær og reen,
Af Skarn og Meen,
I ald min Livis tiid.

3.

Thi jeg min Ondskab og min' overtrædelser
Til fulde kiender nu, saa det i Hiertet skiær,
Min Synd dend Dag og Nat ræt for mit Ansigt staar,
Siger mig,
At visselig
Guds Straf hos Synden gaar.

4.

For dig min GUD, for dig jeg ene synded har,
Og gjort det onde i din' Øyne obenbar,
63 Din tale derfor mod min Synd retfærdig er,
Og din Dom
Ey feldis om,
Som reenheds merke bær.

5.

See, Gud, og tenk at jeg ey uden Ondskabs Saar
Er af min Moder fød, hvis fødetiid vaar haard,
Ja der min Moder mig først varmed i sit Liv,
Vaar dend Lyst
Ey uden Brøst
Men syndig Tiids fordriv.

6.

See, du har dog din Lyst i Sandheds skiulte Leed
Der er som Nyre-lukt, og ingen Mand af veed,
Dit Evangelium mig trøst i Løndom bær,
Jeg skal faa
God Viisdom paa
Den ting nu tillukt er.

7.

Afløs mig derfor kun med Isop-koosten tiit,
Jeg troer jeg bliver reen og ald min fulhed qvit,
Toe mig, saa bliver jeg langt hvidere end snee:
Thi jeg grandt
Messiæ Pandt
Hans Blood og Død kand see.
64

8.

Ach lad mig høre da stoor Lyst og Siæle-Fryd,
Udi dit Ordis Kraft og Evangeli Lyd,
At mine Been og Marv, som du med Løve-tand
Knasker smaa
Som aun og straa,
Af Fryd omspringe kand.

9.

For mine Synder og min vilde snuble-Vey
Skiul du dit Ansigt, og agt det aldeelis ey,
Hvad jeg med Hiert' og Haand har for dig gjort Uræt,
Slæt det ud,
O naadig Gud,
Udaf dit Regne-Bræt.

10.

Skab mig et Hierte reent og puurt fra syndsens Art,
Som af sin skyld og Blood i dig er toet klart,
Udi mit Bryst og Liv en rætter Aand forny,
At ieg kand,
Som en Guds Mand,
Her efter Synden fly.

11.

Forkast mig ikke fra dit Ansigts Salighed,
(Bliv aldrig for min Synd saa saare Harmt og Vred)

*
– 65

Tag ey, o Naadens Gud, din værdig Hellig Aand
Fra mig bort,
Thi da vel kort
Fik Satan overhaand.

12.

Giv mig, o Gud, igien din overflødig Trøst
Udaf din Salighed, udi min Siæle-Brøst,
Med en frivillig Aand ophold mig allenstund
At jeg gjør,
Det som mig bør,
Med Hierte, Haand og Mund.

13.

Da vil jeg udi mit Exempel lære saa
At Overtrædere paa dine Veye gaa,
Ja Syndere, som end Guds Frygt ey sandse ræt,

Skal til dig
Omvende sig,
Og Synden hade slet.

14.

Udfri mig ogsaa fra den dyre bloodeskyld,
O GVD min Salighed, og fra en Hierte-byld,
Og din Rætfærdighed, din Gunst og Sandheds Ord,
Tusindtal
Min Tunge skal
Berømme her paa Jord.
66

15.

Oplad, o HERre, selv min Mund og Læbers Dør,
(Thi ellers i din Lov er jeg saa Død som før)
Saa skal jeg vit og bredt (alt efter Engle-viis)
Med min Mund,
Af Hiertens Grund,
Kundgiøre HERrens Pris.

16.

Thi du har ingen Lyst til feede Offers Røg,
Og dig befalder ey Brend-Offers hellig Smøg,
Thi jeg vel ellers gav dig tusind Lam og Faar,
Offer nok
Af Øxen-flok,
Som jeg saa vel formaar.

17.

Men ieg langt bedre veed, at HERrens Offer er
En sønderknused Aand, som Sorg for Synden bær,
Et Hierte som for Synd er Angerknused smaa,
For hans Magt
Er ey foragt,
Det maa vi lide paa.

18.

Giør vel mod Zion og imod din Meenighed
Alt efter dit Behag, og søg din Kirkis Fred,
Byg murene udi Jerusalem, og bliv
Selv en Muur,
At Fiende-Luur
Forgævis ypper Kiv.

*
– 67

19.

Da skaltu have Lyst til Offer som der skal
Udi Rætfærdighed frembæris tusindtal,
De rætte ofringer, og Læbers Kalve med
Legger mand,
'Med good Forstand,
Da paa dit Alter-sted.

68